

Чаробни магнет

Седим у кухињи и беспомоћно гледам у тањир на коме је огромна шницла. Сви знају колико ја обожавам месо.Толико је велика да ће пре она појести мене него ја њу.Желим да побегнем далеко.Гледам занимљиве магнете на мом фрижидеру, кад одједном...

Магнет на коме је Париз,мој град из снова одједном ме је зграбио и увукао у себе.Налазим се испред Ајфеловог торња који сав сија. На глави ми је беретка и дивно сам обучена, права Парижанка. Лифтом се возим до врха и одједном је читав град који светли на мом длану. Видим Сену која мирно тече испод мостова, велике булеваре и Тријумфалну капију.Баш је све као на мом магнету.Одлазим у Лувр и уживам да пронађем Мона Лизу. Пронашла је она мене,осмехује се и намигнула ми је.Чим сам изашла из музеја нашла сам се у Дизниленду.Купила сам шећерну вуну и започела авантуру. Возим се на ролер костеру,циновским тобоганима, шетам са Мини. Од овог се баш огладни. Замирисало ми је свеже врело пециво и познати хлеб. Баш сам се најела. Таман сам проговорила француски, када се зачуо љутити бесни глас:

“КАЋА..А!”..Тата стоји изнад моје главе љут, а шницла и даље стоји у тањиру. Како да објасним да сам ручала.Гледам с надом у магнете и пожелим да и магнет Токија постане чаробан. Да увуче у себе наравно тату. Само се плашим да ће се вратити пун карате знања и да ће исећи и шницлу и мене.